

ஐந்தாம் பருவ ஆண்டுகள் பார்ப்பனர்களின் சதியோ, அவர்களின் சாதியெறியோ அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களையெப்பற்றி சரியாக அறிந்த பின்பு அவர்கள் எந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு சயிலிலும், அணுவிலும், மச்சிலும் சாதியத்தை, பார்ப்பனீயத்தை பரப்புகிறார்கள், இவர்கள் எவ்வளவு ஆழமாக சிந்தித்து தனது கருத்துக்களை பரப்புகிறார்கள் என்பதை நினைக்கும் போது ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்து போகின்றனே.

அவர்களின் பார்ப்பன வறியை பார்ப்பன குழந்தைகள் இடத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதனை நான் புரிந்து கொள்ளவே இல்லை அப்பொழுது. ஆனால் பல ஆண்டுகள் கழித்து நான் “அட அந்த நாய் எப்படி பசியிருக்கான்” என நினைப்பதுண்டு.

கதை – 1

இப்போது நான் ஏழாவது பரிச்சுகிட்டிருக்கிறேன். என்னோட க்குளோஸ் நண்பன் விஷ்ணு. நானும் விஷ்ணுவும் அரைக்கிளாஸ்ல இருந்து நண்பர்கள். அரைக்கிளாஸ்ல அவன் தன்னோட பனோவை விட்டுட்டு போயிட்டான். அடுத்த நாள் நான் அவனுக்கு அதைத் தந்தேன் அப்படித்தான் நானும் அவனும் பிரண்டானான். நானும் அவனும் சில வருடங்கள் வறே வறே சக்சனில் பரிச்சாலும் ஒண்ணாவே ஸ்கூலுக்கு போவோம், ஜாலியா விளையாடிகிட்டிருப்போம்.

அவனோட அப்பா, அம்மா எல்லாருமே எனக்குத் தெரியும். எங்க வீட்டுக்கு போகணுமின்னா அவங்க வீட்டத்தாண்டித்தான் போகணும். பையன் நல்லா வள்ளையா கொழுக மொழுகுன்னு இருப்பான். ஐந்தாவது படித்து முடிகறதுக்குள்ள அவனுக்காக பல பரீகிட்ட நான் சண்டை போட்பிருக்கனே, அடி கொடுத்துட்டும் பல சமயம் அடி வாங்கிட்டும் வருவனே.

5 வது வரையிலும் ஒண்ணா பரிச்ச எங்களை 6-ம் வகுப்புக்கு மலே நிறைப்பள்ளிக்கு

போனதால் அவனும் நானும் வறே வறே பிரிவாக்கு மாத்தி போட்டுட்டோ
பிரிச்சுப் புட்டாங்க. 7-ம் வகுப்பு ரெண்டு பேரும் ஓரே வகுப்பில் போட்டுட்டாங்க.
எனக்கு அவளாவது சந்தோசம் சரி பழைய பிளாஷ் பக்கத்துக்குள்ள ரொம்ப நேரம்
போகாம நேரோ கதகைக்குள்ள வந்துடறனே.

நான், ஜான், சூரேஷ், அப்புறம் என் உயிர் நண்பன் விஷ்ணு எல்லோரும் ஓரே கூர்ப்.
விளையாடலாலும் சரி என்ன பண்ணினாலும் ஓரே மாதிரிதான். நாங்க எல்லோரும் அவன்
வள்ளையான்னுதான் கப்பிடுவோம், இல்லை “பாப்பா” ன்னு தான் கப்பிடுவோம்.
பாக்குறதுக்கு பயன் குழந்தை மாதிரி வள்ளையா கொழுகம் கொழுகம் ன்னு
இருக்கறதால் அந்தப் பெயர்.

திடீர் ன்னு ஒரு நாள் சூரேஷ் க்கும் விஷ்ணு வுக்கும் சண்டை வந்துச்சு.
இவங்க ரெண்டு பேரும் சண்டை போட்டுக்கிட்டே இருந்தங்க. என்ன சண்டை?
ஓடிப்புடிச்சு விளையாடறதுல இருந்த தப்புதான். திடீர் ன்னு விஷ்ணு டீ ச்சர்கிட்ட
போனான் என்னவோ சொன்னான். டீ ச்சர் சூரேஷை கப்பிட்டாங்க, குச்சி உடையை
வரகைக்கும் அடிச்சாங்க. அப்புறம் உன்னோட பிரண்ட்ஸ்களை கப்பிடுன்னு
விஷ்ணு கிட்ட சொன்னாங்க.

நாங்க எல்லாம் பயந்துகிட்டே போய் நின்னோம்.

“டீ ச்சர் உன்னை என்னடா சொன்னான்?” அப்ப ன்னு டீ ச்சர் கேட்டாங்க?
அதுக்கு விஷ்ணு சொன்னான் “டீ ச்சர் என்னை பாப்பான் பாப்பான்னு கப்பிட்டன்
டீ ச்சர், என் சாதிப்பேரை சொல்லறான் டீ ச்சர்”.
உண்மையில் எங்கள் யாருக்கும் அய்யரை பார்ப்பான் என்ற கப்பிடுவார்கள் என்ற
விசயமே தெரியாது. குழந்தையை பாப்பா என்பார்கள் அப்பித்தான் அவனை
அழைத்தோம். ஆனால் அவன் விளையாட்டுப் பிரச்சினையில் சாதியை இழுத்து அபி
வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டான்.

இந்த சம்பவத்தை நினகைக்கும் போது இப்போது கட்ட ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது.
பார்ப்பன குழந்தைகளை எப்படி வளர்க்கிறார்கள் பாருங்கள்?

இது மாதிரி நிறைய கதைகள் இருக்கிறது பிறகு ஒவ்வொண்ணா வரும்

<http://kalagam.wordpress.com/>